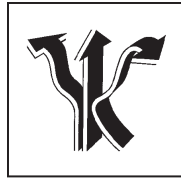

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Карбовська Любов Олександрівна Формування маркетингової стратегії підприємства – перевізника вантажів.....	165
Кобржицький Всеволод В'ячеславович Оптимізація навчальних програм і планів підготовки майбутніх менеджерів міжнародного туризму.....	168
Козакевич Ірина Олегівна Перспективи суспільно-політичного розвитку в Україні через призму франкфуртської критичної теорії	171
Козлова Алла Іванівна Напрями активізації інноваційної діяльності в Україні.....	174
Колпаков Виктор Михайлович Мышление как ведущий фактор инновационного развития украинского общества	177
Костюк Тетяна Олександрівна Алгоритм розв'язання системної політичної кризи задля побудови конкурентоспроможної соціально-політичної держави Україна	181
Кулієва Катерина Зіядівна Взаємозв'язок оцінки ефективності соціального управління і цінностей як методологічна проблема	183
Лисенко Сергій Олексійович Положення основних галузей права щодо інформаційної безпеки підприємств в Україні.....	186
Лісовська Юлія Петрівна Концепція превентивних заходів в системі інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект	189
Масловська Олена Миколаївна Історичні передумови становлення політичного консенсусу у процесі формування дієздатної моделі культури парламентської діяльності.....	192
Медвідь Федір Михайлович, Твердохліб Анатолій Іванович, Шевчук Поліна Олександрівна, Чорний Едуард Володимирович Місцевий суд як основна ланка системи судів загальної юрисдикції	195
Михайлюк Інна Володимирівна Порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів.....	198
Міхатуліна Олена Миколаївна, Селевич Тетяна Олександрівна Юридична відповідальність за порушення прав на винахід	202
Нельга Тетяна Олександрівна Творчість у вільний час: праця чи самореалізація?	205
Нич Тамара Володимирівна Соціальний діалог як інноваційний ресурс розвитку суспільства	207
Новальська Надія Іванівна Ключові показники діяльності як інструмент узгодження цілей та оцінки результативності функціонування підприємства.....	209
Ольшанська Олена Петрівна, Мороз-Ольшанська Надія Володимирівна Соціокультурне значення сучасних масових видовищ в Україні	212

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ І ЦІННОСТЕЙ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Оцінка — важливий елемент структури процесу соціального управління, який знаходиться в складному діалектичному взаємозв'язку з іншими елементами системи і виступає специфічним інструментом її подальшого удосконалення. Оцінка, як свідчить вивчення реальної практики, підсумовує самі глибинні рівні пізнання сутності управлінської діяльності, дозволяє визначити нові шляхи удосконалення її організації, виробити для них практичні дійові заходи, знайти ефективні теоретичні засоби. Оцінка сприяє вивченню та знанню людей, інтенсифікації управлінського процесу військово-правового виховання, що складає один із статутних обов'язків командирів.

Оцінка ефективності соціального управління, будучи основним інструментом контролю, висновком про результативність управління, набуває суспільне, морально-емоційне звучання та стимулююче значення. Разом з тим вона є тим “імпульсом зворотного зв'язку”, на основі якого визначається в значній мірі зміст програм і планів управлінської роботи на майбутній період. Як наслідок, оцінка ефективності соціального управління є одним із засобів його удосконалення. Це знання особливо актуальне сьогодні, коли йде реформування соціального управління в Україні.

Слід зазначити, що низка проблем оцінки ефективності соціального управління знайшли своє відображення в тих філософсько-соціологічних, психологічних, педагогічних дослідженнях, які присвячені загальній теорії оцінки.

Велике теоретико-методологічне значення для осмислення проблеми оцінки мають праці В. Сагатовського, Н. Туленкова, В. Котлярова, Є. Подольської, В. Петрушенка, В. Брожика, В. Бондаренка, Б. Морознікова, в яких досліджуються різні аспекти загальної теорії оцінки. Так, у роботах В. Сагатовського, Є. Подольської, В. Петрушенка, В. Брожика розкрита сутність оцінки, органічний зв'язок поняття “оцінка” з поняттями “цінність” і “пізнання”.

Так, наприклад, І. Копитова розглядає оцінку “як важливий структурний елемент процесу управління, який перебуває в складному взаємозв'язку з іншими елементами системи управління і виступає специфічним інструментом її подальшого удосконалення” [1, 67]. автори підручника Філософія: короткий виклад вбачають, що оцінка є опосередковуючою ланкою між пізнанням і практикою (пізнання-оцінка-практика) [2, 326]. Дані положення не викликають заперечень. Вони виступають загальними положеннями щодо оцінки ефективності соціального управління.

Проте дані знання відображають лише деякі сторони проблеми оцінки. Реальний же процес, як показує досвід, є значно багатшим і багатогранним. Між тим велика кількість його сторін не знаходить свого теоретичного висвітлення а ні в

загальній теорії оцінок, а ні в оцінці ефективності соціального управління. Це, як правило, питання високого ступеня загальності: сутності оцінки ефективності соціального управління, її структури, типологізації, принципів, функцій і критеріїв. Вони пов'язані з цінностями, аксіологічною проблематикою.

Сама історія філософії дає достатньо підстав для того, щоб вважати аксіологічну проблематику у вищій мірі філософською. Численні автори, і в першу чергу Є. Подольська, В. Сагатовський, В. Тугарінов довели, що аксіологія є складовою системи філософського знання. Є. Подольська з цього приводу пише: "Аксіологія-філософське вчення про буття істинних цінностей, що виступають засадами цілепокладальної та оціночної діяльності людини, що дозволяє їй вести творче існування у світі" [3, 494]. Оцінка є суб'єктивним засобом вираження цінності об'єкта.

Більше того, Є. Подольська стверджує, що "сьогодні проблема цінностей вийшла за рамки наукового і філософського людинознавства і виявилася у найвищій мірі життєвою проблемою, бо під сумнів поставлено саме існування людини та цивілізації. Ніколи ще система цінностей, яких дотримується людство, держави, нації, соціальні групи, індивіди не виступали такими факторами їх розвитку, від яких у значній мірі залежить не просто зміст і напрямок людської історії, але й те, чи буде ця історія мати продовження чи вона обірветься. Проблема цінностей сьогодні має прямий вихід до глобальних проблем" [3, 500].

"Цінності — пише А. Кравченко — були й залишаються тим феноменом, що спонукає людину, особистість до певних вчинків, діяльності, оскільки на їх основі формуються різного роду потреби. Це складний багатоаспектний процес, який потрібно досліджувати в парадигмі "особистість" — "цінність" — "діяльність" [4, 220].

Цінності, виконують функцію перспективних стратегічних життєвих цілей і є головним мотивом життєдіяльності. Цінності визначають етичні засади та принципи поведінки.

Розглядаючи взаємозв'язок цінностей і оцінки, В. Сагатовський стверджує, що "цінність (життєвий сенс) є основою вибору суб'єктом цілей, засобів, результатів та умов діяльності, що відповідають на запитання: "В ім'я чого здійснюється дана діяльність? Процедура вибору на основі цінності називається оцінкою" [5, 426]. Термін "цінність" вживається для визначення станів духу, на основі яких робиться оцінка, та найбільш значущих явищ, що вибираються як результат оцінки.

Людина здатна на основі знання і оцінки виробляти те, що з'являється в її свідомості як ціль, але досягає вона цієї цілі лише узгоджуючи свої дії з властивими зовнішнім предметам якостями та з урахуванням своїх сил і здібностей. У результаті досягнення цілі у людини починає вироблятися розуміння значення, цінності предметів і явищ об'єктивного світу і своєї перетворюючої діяльності. Це розуміння також є результатом оціночної діяльності людини, яка неможлива без оцінки пізнання. Пізнані у ході практичної діяльності і відповідним чином оцінені предмети, явища і процеси природної і соціальної дійсності в їх якісній і кількісній визначеності залишаються у свідомості людини уявними еталонами для наступних етапів пізнання і оцінки. Але при цьому потрібно враховувати, цінність — це значущість чогось для людини. Звідси випливає, що поняття цінностей у певному сенсі протистоїть поняттю знання. Людина може знати, що певна річ нічого не варта в аспекті її реальних якостей, але вона може бути надзвичайно цінною як спогад, родинна реліквія та ін. Відображає і спрямовує увесь цей процес перетворююча діяльність людини, її оцінка. Ці методологічні положення мають виключно важливе значення для оцінки ефективності соціального управління.

Джерела

1. Копитова І. В. Оцінка ефективності управління промисловим виробництвом (методологія і практика) І. В. Копитова / Автореф. дис. канд. екон. наук. — К., 2002. — 21 с.
2. Філософія: короткий виклад / Щерба С. П. Тофтул М. Г. та ін. — Навч. посібник. — К.: “Кондор”, 2003. — 352 с.
3. Подольська Є. А. Кредитно-модульний курс з філософії: філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство. Навчальний посібник. Видання друге, перероблене та доповнене. — К.: Центр навчальної літератури. Інкос, 2006. — 624 с.
4. Кравченко А. І. Цінність як духовний стрижень особистості в процесі її ставлення та життєдіяльності: концептуально-постановчий аспект. Наукові праці МАУП. — К.: МАУП, 2001. — Вип. 42(3–2014). — С. 220–225.
5. Філософія / Г. А. Заїченко, В. М. Сагатовський, І. І. Кальний та ін.; За ред. Г. А. Заїченка. — К.: Вища школа, 1995. — 465 с.